

ต้องมาแบบโปร่งใส

เร็ว ๆ นี้มีข่าวบริษัทเอกชนไม่รับเด็กที่จบจากมหาวิทยาลัยของรัฐบางแห่ง ซึ่งก็ยังไม่ชัดเจนว่าเป็นเพราะคุณภาพทางวิชาการ หรือตัวเด็กเองแต่เป็นเรื่องใหญ่ที่ผู้บริหารการศึกษาต้องให้ความสนใจมาก ๆ ครับ

นายสังคมทราบว่าในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้สรรหานายกสภามหาวิทยาลัย จึงได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาดังกล่าว รวม ๗ รายการ ก็มี ๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัย ฯ ที่ใช้ในการสรรหา ๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ฯ ๓) รายงานการประชุมทุกครั้ง ๔) ประกาศของคณะกรรมการสรรหา ๕) รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย ฯ เพื่อคัดเลือกบุคคลเป็นนายกสภา ฯ ๖) สรุปผลการเสนอชื่อบุคคลของบุคลากรทุกหน่วยงาน และ ๗) รายงานการประชุมของคณะกรรมการประจำหน่วยงานที่เสนอชื่อนายกสภาให้ประธานคณะกรรมการสรรหา โดยขอสำเนาที่ไม่ต้องรับรองสำเนาถูกต้องและขอเข้าตรวจสอบต้นฉบับของข้อมูลข่าวสารทั้งหมดตามที่ขอด้วย ต่อมามหาวิทยาลัย ฯ มีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลให้ในข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ และข้อที่ ๔ แต่ปฏิเสธไม่เปิดเผยให้ในข้อที่ ๓, ๕, ๖ และข้อที่ ๗ ด้วยเหตุผลว่าเป็นเรื่องกระบวนการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย ฯ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอยู่ระหว่างดำเนินการเสนอเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เป็นกระบวนการภายในของมหาวิทยาลัย ฯ ไม่มีผลกระทบต่อบุคคลภายนอกแต่อย่างใด นายสังคมจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัย ฯ มีหนังสือไปชี้แจง ก็เป็นเหตุผลเดียวกับที่ได้แจ้งปฏิเสธนายสังคมไปแล้วนั่นแหละครับ โดยเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันคือเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๖๐ การสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย ฯ เสร็จสิ้นแล้ว มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยไปเรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ เป็นเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย และได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ แต่การเปิดเผยจะทำให้บุคคลภายนอกเห็นว่า กระบวนการดำเนินการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยมีความโปร่งใส พิจารณาแล้วจึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓, ๕, ๖ และ ๗ เฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมทั้งสำเนาถูกต้องให้นายสังคมต่อไป

คุณภาพการศึกษาจะเป็นอย่างไร บ้านเราจะสู้มหาวิทยาลัยในอาเซียนได้หรือไม่ ผู้บริหารการศึกษามีส่วนสำคัญครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับ “เปิดเผยเป็นหลักปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ติดต่อได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th
(ที่ สค ๒๘๙/๒๕๖๐)

ไปพิสูจน์กันเอง

ช่วงนี้ก็มีข่าวทำร้ายเด็กมากเหมือนกัน อยากให้อ่านไว้เป็นความรู้ประกอบการติดตามข่าวว่าแต่ละเรื่องจะจบเหมือนกันหรือไม่ เป็นอย่างไรจะเล่าให้ฟังครับ

นายแป้วถูกกล่าวหาว่ากระทำอนาจารเด็กหญิงคนหนึ่ง จนถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ได้มีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดปราจีนบุรีขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานคดี ๒ รายการคือ รายงานชั้นสูตรบาดแผลของนายแป้วและเด็กหญิงเปี้ยก และภาพถ่ายเสื้อ - กางเกงของเด็กหญิงเปี้ยกที่เป็นพยานหลักฐานในวันเกิดเหตุ ซึ่งอ้างว่าถูกนายแป้วกระทำอนาจาร ต่อมา ๔ วัน ตำรวจภูธรจังหวัดปราจีนบุรีมีหนังสือแจ้งนายแป้วปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอด้วยเหตุผลว่า อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ยังไม่ถึงที่สุด และทางคดีอาญายู่ระหว่างการพิจารณาของศาลถือเป็นพยานสำคัญในคดีอาญา ต้องพิจารณาผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ดังนั้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ส่วนรายงานการแพทย์ถ้าเปิดเผยไปแล้วจะรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร การขอตรวจ ขอบันทึกถ้อยคำบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่นเป็นดุลพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่ นายแป้วจึงได้มีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตำรวจภูธรจังหวัดปราจีนบุรีมีหนังสือไปชี้แจง และมอบหมายผู้แทนไปชี้แจงด้วยสรุปได้ว่า นายแป้วถูกดำเนินคดีฐานพรากผู้เยาว์อายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเพื่อการอนาจาร เบื้องต้นได้มีคำสั่งให้นายแป้วออกจากราชการไว้ก่อน ต่อมาเมื่ออัยการสั่งฟ้องจึงมีคำสั่งทางวินัยปลดออกจากราชการ แต่นายแป้วได้อุทธรณ์คำสั่งอีกครั้ง ก.ตร. พิจารณาแล้วเห็นว่าโทษปลดออกยังไม่เหมาะสมกับความผิดจึงเพิ่มโทษจากปลดออกเป็นไล่ออก ส่วนเรื่องข้อมูลข่าวสารที่ขอนั้น ในส่วนของรายงานชั้นสูตรบาดแผลของนายแป้วสามารถเปิดเผยให้ทราบได้ ส่วนข้อมูลอื่นอาจจะมีผลกระทบต่อคดีอาญาแต่ผู้ขอก็สามารถขอได้ในชั้นศาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานชั้นสูตรบาดแผลของนายแป้วรายงานชั้นสูตรบาดแผลและภาพถ่ายเสื้อ - กางเกงของเด็กหญิงเปี้ยกเป็นข้อมูลที่ตำรวจภูธรจังหวัดปราจีนบุรีได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการรวบรวมพยานหลักฐานที่ใช้กล่าวหา ซึ่งทางวินัยได้ลงโทษไปแล้ว ส่วนทางอาญาแม้จะอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล แต่นายแป้วในฐานะผู้ถูกลงโทษทางวินัยควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อโต้แย้งแสดงหลักฐานต่อไปได้ ส่วนรายงานชั้นสูตรบาดแผลของเด็กหญิงแม้เป็นรายงานความเห็นของแพทย์ ก็เป็นข้อเท็จจริงและไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนภาพถ่ายเสื้อ - กางเกง เป็นเพียงภาพถ่ายที่ไม่ได้ปรากฏภาพร่างกายหรืออวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดของเด็ก จึงไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล หรือจะไปรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดปราจีนบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานชั้นสูตรบาดแผลและภาพถ่ายเสื้อ - กางเกงของเด็กหญิงพร้อมทั้งสำเนาถูกต้องให้นายแป้วต่อไป

เรื่องนี้นายแป้วใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หาหลักฐานไปต่อสู้ ผิดถูกก็ว่ากันไปครับ

ไม่อนุญาต แต่ก็เปิดเผยได้

เคยทราบเหมือนกันครับว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มีทรัพย์สินของตนเองที่นำรายได้เข้าหน่วยงานเพื่อไปใช้บริหารท้องถิ่น แล้วถ้าทรัพย์สินนั้นเกิดการพิพาทกันผู้เกี่ยวข้องจะขอรายละเอียดก่อนจะประนีประนอมกันได้อย่างไร

นางสวยได้มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลแม่สาย เพื่อขอสำเนาเอกสารการโอนเปลี่ยนเจ้าของอาคารและสิทธิการเช่าของบ้านเลขที่ ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ของเทศบาลตำบลแม่สาย เพื่อใช้ประกอบการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท ตามที่นางสวยได้ยื่นเรื่องไว้ที่สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดเชียงราย ต่อมาเทศบาลตำบลแม่สายมีหนังสือแจ้งปฏิเสธเพราะเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และนางสวยไม่ได้มีชื่อเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ก็ได้มีหนังสือไปสอบถามความยินยอมซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผย นางสวยจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลแม่สายมีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ข้อมูลที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และไม่มีหนังสือยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไปแสดงประกอบการยื่นขอข้อมูล และนางสวยไม่มีชื่อเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรเลยเมื่อเทศบาล ฯ มีหนังสือไปถึงเจ้าของอาคารซึ่งเป็นผู้มีสิทธิในการเช่า เจ้าของข้อมูลก็ไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญาเช่าอาคารหรือสิ่งก่อสร้างบ้านเลขที่ ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ เป็นข้อมูลข่าวสารการดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลแม่สาย โดยนำทรัพย์สิน คือ อาคารพาณิชย์ ของเทศบาลออกให้เอกชนเช่า และได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าเช่าเพื่อนำรายได้จากค่าเช่าไปจัดทำบริการสาธารณะอื่นต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่อาจมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย มีการทำสัญญากันไปเรียบร้อยแล้วไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ แต่การเปิดเผยจะทำให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในขอบเขตที่เป็นส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ สกุล ลายมือชื่อผู้เช่า และพยานบุคคล พิจารณาแล้วจึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลแม่สายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาเช่าอาคารหรือสิ่งก่อสร้าง ทั้งสองสัญญา พร้อมทั้งสำเนาถูกต้องให้แก่นางสวยโดยให้ปกปิดชื่อ สกุล ลายมือชื่อผู้เช่า และพยานบุคคล

ข้อมูลข่าวสารอย่างนี้เปิดเผยได้ หน่วยงานท้องถิ่นดูเป็นแนวทางได้ครับ และารู้เพิ่มเติมเรื่องอำนาจหน้าที่และการบริหารจัดการทรัพย์สินของหน่วยงานท้องถิ่นด้วยครับ มีข้อสงสัยติดต่อหาหรือได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th “ไม่ได้ข้อมูลที่ขอ บอก สขร. นะครับ”

(ที่ สค ๑๕/๒๕๖๑)

เข้าก็โหมง ออกก็โหมง

เริ่มด้วยเงินค่าจอดรถ ๒๕ บาท ก็ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ฯ ได้แล้ว แต่เรื่องนี่ประเด็นอยู่ที่ค่าจอดรถหรือเปล่า ไปดูกันครับ

นายตั้มได้ขับรถหมายเลขทะเบียน ปจ ๓๗๒๖ เข้าไปจอดที่อาคารจอดรถท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ก็รับบัตรลงเวลาเข้าตามปกติไม่ใช่นั่นไม่ก็นั่นก็จะไม่ยกขึ้น ในบัตรลงเวลาไว้ ๒๓.๒๘ น. พอส่งพัสดุที่ประณีตสาขาสุวรรณภูมิเสร็จเรียบร้อย ก็ขับรถออกมาเสียค่าจอดเป็นเงิน ๒๕ บาท แต่ในใบเสร็จขาออกไม่ระบุเวลาออก นายตั้มจึงขอหลักฐานเวลาที่ตัวเองน่าจะอยู่ที่ประณีต ปรากฏว่าบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) แจ้งว่าใบเสร็จขาออกเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถยนต์ และนายตั้มไม่ได้แสดงหลักฐานที่ได้รับมอบเจ้าของรถให้ดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารแทน จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอไม่ได้ นายตั้มจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ส่งเอกสารตามที่ขอเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า การร้องขอเอกสารดังกล่าวไม่ได้แสดงว่าผู้ขอเป็นเจ้าของรถ หากให้เอกสารไปอาจเกิดความเสียหายได้ เว้นแต่จะนำเอกสารมอบอำนาจเอกสารการจดทะเบียนรถ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนายตั้มและผู้มอบอำนาจไปแสดงจนเชื่อถือได้ ฝ่ายนายตั้มก็ชี้แจงว่า การที่ขอหลักฐานการลงเวลาออกจากที่จอดรถ เพื่อนำไปใช้อ้างอิงในการฟ้องคดีปกครอง เนื่องจากศาลปกครองกลางไม่รับคำฟ้องเพราะฟ้องคดีเมื่อขาดอายุความไปเพียง ๑ วัน ข้อเท็จจริงคือนายตั้มไปส่งคำฟ้องทางไปรษณีย์ที่ไปรษณีย์สาขาสุวรรณภูมิ และขับรถออกจากที่จอดรถก่อนเวลา ๒๔.๐๐ น. แต่ไปรษณีย์บันทึกเรื่องเข้าระบบในเวลา ๐.๒๘ น. ของวันถัดไป ส่วนประเด็นที่สอง นายตั้มไม่ใช่เจ้าของรถก็จริง แต่เป็นรถของน้องสะใภ้ ซึ่งทำงานต่างจังหวัดทิ้งรถไว้ให้ใช้ การที่บริษัท ฯ อ้างว่าตนเองไม่ยอมส่งหลักฐานให้ไม่เป็นความจริงเพราะได้แจ้งพนักงานแต่แรกแล้วว่าจะไม่ส่งให้ เพราะไม่จำเป็นต้องเอาเจ้าของรถเข้ามาเกี่ยวตนเองมีฐานะเป็นผู้ใช้บริการ มีสิทธิได้รับทราบเวลาออกจากอาคารจอดรถ ต้องสามารถตรวจสอบได้ และจำเป็นต้องใช้ข้อมูลส่วนนี้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้อ้างอิง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลเวลาการเข้า – ออกที่จอดรถของรถยนต์หมายเลขทะเบียน ปจ ๓๗๒๖ เป็นข้อมูลที่อยู่ในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล จึงสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นรถยนต์ของบุคคลอื่นและไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นของน้องสะใภ้จริง การเปิดเผยจึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔ การที่บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผยถูกต้องแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

สรุปว่าประเด็นไม่ได้อยู่ที่ค่าจอดรถครับ แต่อยู่ที่หลักฐานการลงเวลา อยู่ที่ศาลปกครองสูงสุดจะขยายเวลาให้สักครึ่งชั่วโมงหรือไม่ มีข้อสงสัยติดต่อหารือได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th “เปิดเผยเป็นหลักปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

จัดใหม่ แต่แพงกว่า

มีเรื่องการจัดจ้างในสนามบินมาฝากครับ หลังจากเร็ว ๆ นี้มีประเด็นอาหาร น้ำดื่มราคาแพง คราวนี้เป็นเรื่องที่จอตลอดครับ

ก็เนื่องจากว่ากรมท่าอากาศยานเห็นว่าปัจจุบันท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานีมีเที่ยวบินและผู้โดยสารเพิ่มขึ้นรวดเร็วมาก แต่ไม่มีการจัดระเบียบควบคุมการจอตลอด มีผู้ใช้บริการจำนวนมาก นำรถส่วนบุคคลไปจอดค้างคืนไว้ก็มี รวมทั้งผู้ให้บริการรถเช่า รถโดยสารสาธารณะก็เยอะ ทำให้ผู้ที่ไปรับ-ส่งผู้โดยสาร หรือตัวผู้โดยสารเองไม่ได้รับความสะดวก และยังมีกรณีที่มีการต้อนรับบุคคลสำคัญ การจัดการจราจรและการจอตลอดยุ่งยากมากขึ้น เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ รวมทั้งแก้ปัญหาการครอบครองการใช้ประโยชน์พื้นที่จอตลอดอย่างไม่ถูกต้อง ก็เลยเห็นควรให้มีการยื่นข้อเสนอแข่งขันการบริหารจัดการและเช่าพื้นที่เพื่อจัดระเบียบใหม่ งานนี้มี ๔ บริษัทที่สนใจ แต่ต่อมา ๒ บริษัทขอลอนตัว และอีก ๑ บริษัทไปสนใจท่าอากาศยานแห่งอื่น กรมท่าอากาศยานจึงเรียกบริษัท เสาเข้ม ที่เหลือเพียงรายเดียวเข้าทำสัญญา ต่อมานายพวกเพียรอ้างว่าได้รับการร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการที่กรมท่าอากาศยานนำพื้นที่ภายในท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี ซึ่งเดิมเป็นสถานที่ราชการ ประชาชนใช้ร่วมกันได้ ไปให้บริษัท เสาเข้ม เช่าพื้นที่ โดยไม่ทำประชาพิจารณ์ และเรียกเก็บค่าจอตลอดชั่วโมงละ ๓๐ บาท ถึง ๓๐๐ บาทต่อวัน แต่ไม่รับผิดชอบความสูญเสียของรถยนต์และทรัพย์สินในรถหากสูญหาย นายพวกเพียรเห็นว่าควรยกเลิกการเก็บค่าบริการจอตลอด จึงได้มีหนังสือถึงกรมการbinพลเรือนขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญา การอนุมัติของกรมการbinพลเรือนให้บริษัท เสาเข้ม เข้าบริหารจัดการพื้นที่จอตลอด แต่กรมท่าอากาศยานปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า บริษัทเสาเข้มมีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นายพวกเพียรจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เรื่องนี้ไม่มีประเด็นอะไรซับซ้อน เป็นเรื่องจัดจ้างธรรมดา ไม่ต้องให้ทั้งสองฝ่ายไปชี้แจงดูจากเรื่องก็เพียงพอ คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ พิจารณาได้เลยว่า สัญญาเช่าพื้นที่ระหว่างกรมท่าอากาศยานและบริษัท เสาเข้ม และเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งกระบวนการขั้นตอนดำเนินการต้องโปร่งใสให้ตรวจสอบได้ ประกอบกับกรณีนี้กรมท่าอากาศยานได้พิจารณาให้เช่าพื้นที่จับไม้จับมือกันไปเสร็จเรียบร้อยแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ พิจารณาจากประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง และประโยชน์สาธารณะแล้ว จึงวินิจฉัยให้กรมท่าอากาศยานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้นายพวกเพียรต่อไป

จัดระเบียบแล้วก็ดีครับจะได้ไม่ต้องเผื่อเวลามาก เพราะเคยมีเพื่อนผมที่ไปงานต่างจังหวัดในเที่ยวบินเดียวกันขึ้นเครื่องไม่ทัน เพราะรถติดท้ายแถวอยู่ทางแยกเข้าสนามบิน ขอเพิ่มเติมอีกหน่อยครับคือเรื่องอัตราค่าที่จอตลอดตามคำวินิจฉัยเรื่องนี้ที่ค่อนข้างแพง แต่ไม่รับผิดชอบทรัพย์สิน มีข้อสงสัยติดต่อหาหรือได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th

(ที่ สค ๓๐๐/๒๕๖๐)

ขออนุญาตจริงหรือเปล่า

การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนนอกจากความรู้ความสามารถแล้ว ต้องมีหลักธรรมาภิบาลด้วย เพราะหลายครั้งที่เกิดขึ้นก็มีทั้งเด็กนักเรียน หรือผู้ปกครอง รวมตัวกันประท้วงผู้บริหาร ครั้งนี้พอถูกชุมนุมเรียกร้อง กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารมีส่วนอย่างไร ไปดูกันครับ

นายอุบลกับพวกได้เข้าไปชุมนุมที่โรงเรียนเขมรราชพิทยาคม นายธานีผู้บริหารโรงเรียนเขมรราชพิทยาคมจึงได้มีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารกรณีที่มีกลุ่มบุคคลไปชุมนุมกันที่ห้องประชุมกลุ่มงานบริหารวิชาการ โดยขอสำเนาเอกสารหลักฐานการชุมนุมโดยไม่ได้รับอนุญาต และหนังสือขออนุญาตชุมนุมกรณีที่มีกลุ่มครู ผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนเขมรราชพิทยาคม เรียกร้องให้ผู้บริหารโรงเรียนชี้แจงเรื่องห้องเรียนพิเศษ และจะลาออกจากการลงทะเบียนและขอเงินคืนทั้งหมด โดยกลุ่มผู้ชุมนุมอ้างว่าได้ขออนุญาตชุมนุมจากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีเรียบร้อยแล้ว จึงได้ขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการดังกล่าวแต่ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารหลักฐานการชุมนุมที่ห้องประชุมกลุ่มงานบริหารวิชาการ เพราะเห็นว่าเป็นเอกสารของผู้ขอ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือขออนุญาตชุมนุมที่ผู้ร่วมชุมนุมขออนุญาต เป็นเอกสารที่เกี่ยวกับผู้ขออนุญาต การเปิดเผยจะเกิดความเสียหายต่อผู้ขออนุญาตจึงไม่สามารถให้ได้ นายธานีจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า นายธานีมีหนังสือ ที่ ศธ... ไปขอข้อมูลข่าวสารและเมื่อได้รับหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผย ก็มีหนังสือ ที่ ศธ...ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ จึงเป็นการใช้สิทธิในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า นายธานีเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๖๔๐ หรือไม่ เพราะเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการฉบับนี้ ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐ เพื่อแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ไม่เป็นเครื่องมือใคร และรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนเพื่อรักษาประโยชน์ของตนได้ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชน มิได้ให้สิทธินี้แก่หน่วยงานของรัฐ ซึ่งการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันก็เป็นไปตามระเบียบ แบบแผนหรือที่กฎหมายกำหนดอยู่แล้ว เมื่อนายธานีเป็นผู้บริหารของโรงเรียนยื่นคำขอในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ จึงไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิตามที่ได้อธิบายมาแล้ว จึงไม่รับเรื่องนี้ไว้พิจารณา

เรื่องนี้เราก็ได้รู้ว่า การจะชุมนุมไม่เพียงแค่นัดวันเวลา สถานที่ เท่านั้น ต้องได้รับอนุญาตด้วย และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ฯ ให้ประชาชนใช้สิทธิกับหน่วยงานของรัฐครับ มีข้อสงสัยติดต่อหาหรือได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(สค ๓/๒๕๖๑)